

Presentació de la candidata a Presidenta de l'ACO

Sóc la Maria Martínez Rojas del grup Florida, compost per militants de les Zones del Baix Llobregat i del Besòs.

Amb en José Luis vam tenir dos fills, en Víctor i la Meritxell, que també són militants d'ACO. El mes que ve es compliran 7 anys de la mort del José Luis.

De formació sóc treballadora social i treballadora familiar. Tinc 71 anys i en fa cinc que em vaig jubilar. He gestionat una cooperativa de serveis socials d'atenció a persones grans, discapacitades, infància i famílies, durant gairebé 25 anys.

Actualment estic a la junta d'una Associació de voluntaris i participo en altres entitats com Justícia i Pau, Fòrum de l'Hospitalet, Amics del Desert, i també faig classes de castellà a dones migrades. Vaig ser durant quatre cursos responsable de la zona del Baix Llobregat i ara sóc al el Petit Comitè com a secretària.

Vaig néixer en una família humil, creients no practicants, de uns grans valors humans. Amb el José Luis començàvem a descobrir la fe en un Déu que no castigava, no impositiu ni repressiu. Teníem necessitat d'anar coneixent espais que ens ajudessin en la formació, en trobar el sentit de la nostra fe, i en el nostre compromís.

En aquest procés, l'any 1973, ens vam trobar en Jordi Fontbona a la Parròquia de Sant Ramon Nonat, de Barcelona. Teníem informació de l'ACO, la qual se'ns anava fent cada vegada més propera, fins que ens vam constituir en un grup de RdV. Un grup que ha viscut moltes alegries, com també dificultats, angoixes, desànim, pèrdues i profunda tristor i dolor.

La RdV ens ha ajudat a compartir els fets, posant-los a la Llum de l'Evangelí i en mans de Déu; a meditar, pregar i demanar forces; a entendre des de les nostres limitacions, a canviar la mirada, el cor, les actituds i el comportament, la qual cosa ens ajuda a viure amb confiança el seu Amor.

La nostra opció, l' any 1979, de formar part de l'ACO, ens va fer prendre més consciència de ser classe obrera i de ser col·lectiu. Un Moviment format per persones molt joves, de mitjana edat, grans i molt grans, i de diferents situacions laborals, personals, procedència, formació, opcions polítiques, sindicals i socials. Sentir com a creients en Jesucrist, Fill de Déu, que érem part de l'Església, on els laics som els protagonistes, els responsables, i que els acords es prenen d'una forma democràtica, perquè la participació és real, i treballant conjuntament amb capellans.

El 1983 el José Luis va ser president, va posar els seus talents al servei del Moviment, amb senzillesa i humilitat i amb molta alegria, agraïment i gaudint del que per a ell era un regal.

L' experiència com a Responsable de Zona la vull expressar dient que han estat uns anys de compartir amb el Petit Comitè, la Zona i el Comitè General. També m'ha permès aprofundir en el sentit de pertinença a l'ACO com a classe obrera i com a creient en Jesucrist . M'ha ajudat a tenir una visió més àmplia, a ser conscient que hi ha militants i consiliaris que pensen i treballen dedicant-hi hores perquè tinguem eines que estan al nostre servei per ajudar-nos.

Aquesta responsabilitat de presidenta jo creia que no estava en el meu camí. Em deia que no era el meu moment a causa de l'edat, el temps, els compromisos, les limitacions, les capacitats... , i de nou m'ha arribat la proposta. Però aquesta vegada he sentit que havia de deixar pors, dubtes, resistències, excuses. Ho vam reflexionar amb en Victor, la Meritxell i en Xavier, i també al Petit Comitè, al grup i en la RdV. I avui estic decidida perquè sé que no estic sola, que hi ha un equip amb experiència, capacitat i entrega, i a més, em poso en les mans de Déu que ens agafa amb la força i l'Amor de Pare i Mare.